

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Det er et godt, erhvervsvenligt forslag, regeringen er kommet med; det støtter vi helhjertet. Flere har gennemgået detaljerne, så dem skal jeg ikke gennemgå, men tilslutning fra vor side.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Tak for det brede flertal, der har meldt positivt på forslaget.

Jeg vil godt rette et par bemærkninger til hr. Aage Frandsen og hr. Frank Aaen.

For det første kan jeg ikke lade være med at sige til hr. Frank Aaen: Det er, hvis han i øvrigt kender denne her ordening, en ganske ubureaukratisk måde at løse et problem på. Det bliver meget, meget svært at finde mere ubureaukratiske måder at løse det på, og jeg har meget svært ved at se, at det her faktisk overhovedet giver nogen former for bureaukrati, bortset fra at man jo godt kan sige, at det selvfølgelig er mindre bureaukrati, hvis man helt fjerner et afskrivningsgrundlag.

Men hvis man har en bygning til 1 mio. kr., der er afskrivningsberettigede, og man så forlods afskriver 500.000 kr. fra en etableringskonto, så er der 500.000 kr. tilbage. Om man gør det, eller man kun afskriver 400.000 kr. forlods, så der er 600.000 kr. tilbage, giver nøjagtig det samme bureaukrati.

Mange andre steder kan hr. Frank Aaen bruge argumentet, og jeg er fuldstændig enig i, at vi meget ofte har set, at bl.a. Venstre, der jo er meget optaget af forenkling, når man holder festtaler, bestemt ingen skrupler har i forhold til at lave bureaukrati, når man står i det praktiske arbejde.

Og så undrer jeg mig over, at både SF og Enhedslisten fremstiller det her som en gavebod til dansk erhvervsliv. Altså alle ved, at når man sidder og indgår en aftale med mange partier om finansloven, er der noget, man er mere glad for end noget andet. Det er noget, man har følt sig nødsaget til indimellem at acceptere i en aftale. Derfor vil jeg gerne understrege, at det forslag, som jeg her har fremsat, er et forslag, som jeg synes er et klogt forslag, et rigtigt forslag og et forslag, som jeg ikke på nogen måde har følt mig nødsaget til at fremsætte, men været glad for på regeringens vegne at kunne fremsætte.

Virkeligheden er, at hvis vi ikke havde fremsat et forslag med nogenlunde det her indhold, skulle man efter min opfattelse afskaffe etableringskontomuligheden, for så ville det næsten

være at bondefange unge mennesker, som skulle etablere sig og bruge etableringskontoordningen. For asymmetrien fra den fradragsværdi, man får fremover, som jo er blevet udhulet ved skattereformerne i 1987, 1993 og nu også i forhold til det, vi har lavet i pinsepakken, asymmetrien i forhold til det man får, når man sparer op, og det man giver afkald på, når man etablerer sig, vil blive så stor, at vi ikke ville kunne være det bekendt.

Jeg vil i hvert fald sige, at hvis det var mig, der sad i mit gamle job som bankmand, ville jeg ikke, hvis ikke vi gjorde det, som vi gør her, råde et ungt menneske til at spare op over etableringskontoordningen, for det var ikke en rimelig ordening, hvis vi ikke justerede den.

Derfor meddelte jeg også allerede i juni måned – hvis hr. Frank Aaen går tilbage og ser på besvarelserne i Skatteudvalget i forbindelse med pinsepakken – at jeg ville overveje, hvordan man kunne skabe en ordentlig balance for en etableringskontoordning, og derfor vil jeg også meget gerne sige til hr. Frank Aaen, at jeg synes, han også lige skal tænke på, hvornår han ligesom skal påberåbe sig, at man går ind og bryder ånden i aftaler, man har med hinanden. Der er i hvert fald ikke brud på noget bogstav, og jeg vil godt sige, at i denne her sag mener jeg heller ikke der er brud på nogen ånd.

Og jeg ville ikke have været overrasket med den klogskab, hr. Frank Aaen normalt vurderer lovforslag med, hvis hr. Frank Aaen havde støttet det her forslag på Enhedslistens vegne, for der er fornuft i det, der er balance i det, der er ordentlighed i det.

Frank Aaen (EL):

Jeg brugte bevidst ikke ordet forligsbrud; jeg siger bare, det er et underligt mønster; der tegner sig, hvor man på område efter område æder ind på de penge, vi gav på områder, hvor vi syntes, de var fornuftigt givet ud. Her går man den modsatte vej. Her tog vi nogle penge, som regeringen så synes at folk skal have tilbage igen. Men jeg siger bare, at det er et ondt mønster, som vi ikke bryder os om, og det vil vi huske næste gang, vi skal lave aftale med regeringen, at det er på den måde, det vil gå. Det her er selvfølgelig en lillebitte ting i sammenligning med de andre ting, jeg nævnte tidligere.

Så vil jeg sige, at en ordening, der siger: Hold nu godt øje med, at hvis du bruger pengene i år 1999; 2000 og 2001, så må du have lov til at trække 20 pct. af pengene fra to gange, men